

ನಗೆಯಿಂದಾಗಿ ವಾಸುದೇವರು ಈಗಿಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಗೆ ಬಂದು
ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗಿತ್ತು.

ಸೋಮ, ಪಾಮರನಾದರೂ ಒಡೆಯಿನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಡದಿಯ ಸಾಮಿಪ್ಯ ಶಿಫಿ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ
ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೀರುಹೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ಬೋಧಾಳನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಡೆಯ ವಾಸುದೇವರು
ಮೇಲೆ ಅತನಿಗೆ ಅವಿಷ್ಯಾವಾದ ಗೌರವ ಮತ್ತು ವಿಶಾಸವಿತ್ತು. ಅವರು ದೇವಿ
ಮಡದಿಯತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತೇ ಆತ ಬೆಕೆಂದೇ ದೂರ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ
ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು.

ಸೋಮನ ಈ ಸ್ಥಾಮಿನಿಷ್ಟೆ ಮತ್ತು ದೇವಿಯ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೇಹದಿಂದಾಗಿ ವಾಸುದೇವರು
ಅತನಿಗೆ ಹಣ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಧಾರಾಳಿಯಾಗಿತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವರು ತನ್ನ ಈ ಉದಾರತೆಯ ವೃತ್ತಿರ್ತು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು
ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ‘ಹೋದಾ ವಾಸು... ಸೋಮನಿಗೆ ಆತ ಕೇಳಿದಮ್ಮು ಹಣ ಯಾಕೆ
ಕೊಡ್ದಿ ನಿನು? ಆತ ಈಗ ಕರಂತ ಘೂರ್ತಿ ಕುಡಿದುಬಂದು ಗುಡಿಸಲ ಹೋರಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ.
ಪಾಪದ ಆ ಹೆಚ್ಚು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀಲ್ಲ ಹಾಕಿತು...’ ಎಂದು ಆ ದಿನ ತಾಯಿ
ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯ ದ್ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ವಾಸುದೇವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರು! ‘ನನಗಿದು
ಗೊಳಿಸಿರಲ್ಲಿ ಅವು...’ ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಮ್ಮೆದಿಯೇಕೋ ಆ
ಕ್ಷಣದಿಂದಲ್ಲೇ ಕಡದಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

ಸೋಮನ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಅವರಿಗೆ ವಿಕಿತವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ‘ಯೋವನ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವ
ಚೆಲುವೆ ದೇವಿಯನ್ನು ಗುಡಿಸಲೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಹೋರಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳಲು ಆತನಿಗೆ
ಮನಸ್ಸಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ದೇವಿಯ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ಆಸ್ಥೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜಗಳವಾಗಿ
ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆ? ತನ್ನಿಂದಾಗಿಯೇ ದೇವಿ
ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಯಿತ್ತೇನೋ? ಎಂಬೀಲು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವರು
ಚೆಂಡುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ‘ಸೋಮ ಕುಡಿದು ಬರುವಾಗಲೇ ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿದು,
ವಿಕಾರಿ ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು’ ಎನ್ನುವ ನಿಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರವಷ್ಟೇ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

★ ★ ★

ಸೋಮನ ಗುಡಿಸಲು ದಾರಿಯ ಮರದಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬಹು ಹೊತ್ತು ಕಾದ ನಂತರ
ತೂರಾಡುತ್ತ ಬಂದ ಆತ ವಾಸುದೇವರಿಗೆ ಎದುರಾದ. ತಟ್ಟನೆ ಆತನನ್ನು ತಡೆದೆ, “ಪಿನಿದು
ಸೋಮಾ? ಮುಗಿನ ತನಕ ಕುಡಿದಿದ್ದೂ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಗದರಿದರು. ಅನೇರಿಕ್ಕಿತವಾಗಿ
ಒಡೆಯಿರನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಸೋಮ, ಬೆರಗಾಗುತ್ತಾ, “ನನ್ನ ದಂಡ, ನೀವೂ ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ತೊದಲಿದವನು, ವಿನಾ ಕಾರಣ ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅಳಲು ಶುರುವಿಟ್ಟಿ...
“ಇದೆಂಥಾ ಅವಕ್ಷೇಪಿಸಿದ್ದು? ಸುಮ್ಮೆನಿತ್ಯಾಯಾ, ಇಲ್ಲಾ ಕೆನ್ನೆಗೆರಡು ಬಿಗಿಯಲಾ?” ಎಂದು
ಸಹನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವಾಸುದೇವರು ಮತ್ತೆ ಆತನನ್ನು ಗದರಿದರು. ಆದರೆ ಸೋಮ,
ವಿಚಲಿತವಾಗಿದೆ, “ಹೊಡೆಯಿಲ್ಲ ಒಡೆಯಾ... ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೋಗಲಿ... ನನ್ನ
ದೇವಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಬೇಕಿ...” ಎನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಆಲಾಪ ಮತ್ತು ಮ್ಮೆ ಜಾತಿ ಮಾಡಿದ
ಸೋಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಈತನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ವ್ಯಧ್ರ ಎಂದು ಮನಗಂಡ